

בעזה"י

ספר
הרידב"ז והכשרות

הסתערות הבעל דבר בימי הרידב"ז
ורוח קדשו של הרידב"ז על זמננו היום

ח"א

•

מאתי הצעיר באלפי ישראל

שלום יהודא גראס

רב דקהל מגן שאול ור"מ בכולל בית ישעי'
"מכון להוראות בשחיטות ובדיקות"

•

פה ברוקלין יע"א
שנת תשמ"ט לפ"ק

•

הספר "הרידב"ז והכשרות" נדפס בפעם הראשון בשנת תשמ"ט בתוך ספר "שלושה ספרים נפתחים" בספר ג', 2000 טופסים, ואח"כ נדפס בעיתון "פנים חדשות" 4000 טופסים, ואח"כ נדפס בספר "נפש ישעיה" (אידיש) 1000 טופסים, ואח"כ נדפס בעיתון "אלגעמיינער דזשורנאל" 2 עמודים שלמים 17.000 טופסים, וכעת נדפס בהוצאה חמישית עם הוספות חדשות 1000 טופסים.
 ס"ה שנדפס בשנת תשמ"ט 25,000 טופסים.

מכון להוצאת ספרי יהודה וישראל

בנשיאות כ"ק מן אמודי שליט"א
נשיא
"ועד הכשרות והתאחדות הקהילות"

חברה מזכי הרבים העולמי
 בנשיאות הרב'ג מוה"ד
 רבי שלום יהודה גראס שליט"א
 רב וקול "מגן שאול" ו"האלמין"
 "ימי בשיבה וכולל "בית ישעיה"
 "מכון להוראה בשחיטות ובריקות"
 c/o MASA S.V. GROSS, 4711 12th Ave., Suite A-5
 Brooklyn N.Y. 11219

קובץ כל ספרי ניקור המובחקים - חלקים (ק"ח ויטורים).
 "ספרי שמירת המצוות והכשרות" - חלקים (כ"ח ויטורים).
 "מדריך לכשרות ולחוקות הדין" (מ"ב חלקים).

ככל "קובץ ספרים בעניני כשרות" - חלקים (מ"ב ויטורים).
 שיחת "שבת ע"י" על אורח וידי (ג' חלקים ועד).
 "מש השי" על מנהלות אסורות ו"א חלקים).

חדשות בעולם התורני
 הופיע ויצא לאור ספרי "שמירת המצוות כהלכתן"
 ארבעה כרכים מהדורים
 מכיל קרוב ל-2000 עמודים
 מאת הגאון הנודע בשערים מוהר"ר רבי שלום יודא גראס שליט"א
 הסעט הוא יחיד במינו בכל העולם כולו נסדר במומחיות גדולה חלק ההלכה משולב למעשה לפי סדרי החיים שבזמננו בכל מכלמי התורה הנהוגים יום יום ומהם: ה' ציצית, ס"ת, תפילין, ומוזות, שבת, וצניעות - דיני ביהכ"נ דיני תפלה - קרה"ת - גיטין - צורת יהודי - יחוד - צדקה - ועוד.
 כבר נדפסו הרבה פעמים
 פעם אחר פעם וממש נחטפו מן השוק לגדול יקר הביבותם.
 כעת אפשר להשיגם במספר מצומצם של עותקים וכל הקודם זכה מחזיר הספרים \$28.00

ג.ב. אייב עס וויטינג אייך א פירצה ארע"ר נאכלעטינגקייט אין א געוויסע מצוה און איר ווילט אויפקלערן די דינים פאר די מאסטן לעילוי נשמת אייערע נאנטע ולכות הרבים. ביטע רופט: 718-436-8086

חדשות שלא היה לעולמים
 ראה זה תרש אשר לא הי' לעולמים סעט שלם כסארמאט פמצוע ומהודר הכולל כל עניני כשרות השייכים בזמן הזה ככל העולם כולו

"קובץ ספרים בעניני כשרות"
 ששה חלקים
 הסעט כולל הרבה חיבורים אשר תוכנן רב גווני שלא נראה עדיין כבושם הזה

9000

הן הענינים הנידונין כסעט הנ"ל ומהם:
 אטליז (בוטשער) - דינים - הכשרים - חלב עכו"ם - שחיטה - בדיקה - ניקור - מליחה - משגיחים - קצבים - רכנים - חולעים - ועוד ועוד

נחן כאור לנשימה לכל בר ישראל לירע המכשולות השכיחים והיאך להינצל מהם כי חזו הבטחון היחידי שתשאר ביות בית נאמן בישראל ויפשיכו דורותי האמונה כדי ובחורתו הקדושה עד ביאת הגואל (כמבואר במ"ח סי' פ"א וש"ח ד"ח ח"א יו"ד סי' ז')

הסעט כולל 2500 עמודים ומחירו \$36.00

להשיג אצל המחבר:
 RABBI SHLOM Y. GROSS
 4711 / 12th Ave
 BROOKLYN N Y 11219

מפתח

- א. הקדמה ..... ה
- ב. מבוא להקדמת נמוקי הרידב"ז ..... ו
- ג. המצב הנורא והירוד של השחיטה והכשרות בארה"ב בשבת תר"ס-תר"ע כפי שתיאר וסיפר לנו הגה"צ המפורסם לוחם מלחמת ה' הרידב"ז ה"ה הגאון הנודע בחיבוריו הנפלאים על הירושלמי ועוד. ט
- ד. הקדמת נמוקי הרידב"ז ..... ט
- ה. סיבת הירידה הנוראה של הכשרות ותואר הרבנים בארצות הברית ..... י
- ו. הרבנים נתחברו אל הבוטשערס וביחד מאכילין טריפות ..... יא
- ז. רשעים גמורים נעשו בוטשער'ס ..... יא
- ח. השוחט קל שבקלים ..... יא
- ט. הרבנים האמיתיים היראים אין בכחם להועיל כלל ..... יב
- י. על כל חלון נדבק מודעה "בשר כשר" ..... יב
- יא. בשר טריפה אין בנמצא כלל ..... יב
- יב. מכשול נורא, משוחטים המורטים נוצות העופות ..... יג

- יד. מעשה נורא ..... טז
- טו. היתכן בעולם? ..... יז
- טז. רוח הקודש גלויה ..... כ
- יז. הכרזת הגאון הרידב"ז בעיר ..... כב
- יח. דרשת הרידב"ז בעיר שיקאגא ..... כג
- יט. השטן יושב וכל כת דילי' לשמור המקום ההוא
ממאכלי הכשרות! ..... כג
- כ. כל מה שיתקנו תקנות יקלקלו יותר ..... כג
- כא. שלוחים נאמנים מהשטן ..... כג
- כב. לא יאמינו זאת אנשי יוראפ! !! שבאמעריקא הכח
ביד שטרויא אחת להשחית כל העיר וכל
המדינה ..... כה
- כג. רוח הקודש! ..... כו
- כד. אין תרופה! ואין עצה! ..... כו
- כה. לא תוכלו לתקן בשום אופן! מעתה ועד עולם... כו
- כו. אחרית דבר ..... כו

הקדמה

אנו מוציאים לאור מחדש ספר "נמוקי הרידב"ז" מבעל מחבר רידב"ז על סדר קדשים שחכמי הדור שרי התורה תארו אותו בתואר צדיק נשגב המפורסם בכל קצות תבל, ומכאן יראה הרואה מלחמה גדולה וכבדה שהיה להאי גאון וצדיק עם השוחטים והקצבים באמריקה לפני שמונים שנה, שרדפו אותו עבור זה עד חרמה, ולא שמו לב לגדולתו וצדקתו שהיה נחשב בין גדולי הדור בימיו, ולוחם מלחמת ה' במסירת נפש ממש, עד שרצו להרגו.

אכן יש להמליץ אין כל חדש תחת השמש, שגם הגאון הקדוש בעל ייטב לב זצ"ל, ניצול בדרך נס מפח יוקשים וסכנת מות שעל ידי הקצבים. (ונכדו הגאון הקדוש בעל שו"ת דברי יואל זצ"ל רמז במקום אחד שאינו רוצה להאריך בכל הפרטים, והמקום ירחם), וצדיק זה (הרידב"ז זצ"ל) אירע לו כן כאשר אנו רואים ממש כזה אצל צדיקי דורנו עבור מסירת נפשו לה' ותורתו הלוחמים עבור בשר כשר פה ניו יארק. שרוצים לרוצחם נפש ולבלעם חיים רק אם יפתחו פה לאמר שהשחיטה ובדיקה או הניקור אינו טוב.

וכל מה שכותב כאן הוא ממש בדיוק כמו המלחמה הכבדה שיש לנו גם כעת זה עשרות שנים עם הקצבים ושוכבי"ם ומנקרים קלים בהשגחת והוראת רע-בנים שלוקחים האחריות הנורא על עצמם עבור כשרות בשר מכל קצווי תבל שמפיצים הבשר המפוקפק הלזו כנודע, ה"י.

כה דברי המסדר והמלקט
ה"ק שלום יהודה גראס
אבדק"ק האלמין

מבוא

להקדמת נמוקי הרידב"ז

הרידב"ז החל לכהן כרב הכולל באמריקה כיום ט"ו אלול תרס"ג, שבא כאן על פי בקשת ראשי הקהילות והעם שיבא לכהן פאר ולתקן הנהרסות בשחיטה — מקוואות — מחיצות בביהנ"ס — עירובין — שיעורי תורה — כו'. ואחר התייעצות עם גדולי רוסיא וליטא קבל המשרה על שכמו, הגם שכבר נודע אז מה שאירע קודם לרב הכולל הראשון הגה"צ מוהר"ר יעקב יוסף זצ"ל שקצרו וקפחו חייו עבור מלחמתו הגדולה לתקן השחיטה המקולקל כאשר מבואר כל זה באריכות במקומות

אחרים (ועיין כחיבורי "הכשרות כאמעריקא"), באותן השנים ניהל אותו גאון וצדיק מלחמה גדולה כבדה ועיקשת עם השוחטים והקצבים שהיו מאכילים נבילות וטריפות לישראל ר"ל, והם רדפו אותו כעבור זה עד חרמה ולא התחשבו בגדולתו וצדקתו שהי' נחשב בין גדולי הדור בימיו ולוחם מלחמת ד' במסירות נפש.

בטרם ניגש לאותה היסטוריה נספר במקצת מי היה הרידב"ז רבי יעקב דוד, ונודע גם בשם "הרב מסלוצק", והוא בן רבי זאב ווילאווסקי.

הוא נולד כיום ל' שבט תר"ה ובסוף ימיו היה רב בעיר צפת בא"י. — הוא נתקבל לרב ואב"ד בהיות בן כ"ג שנים בעיר איזבאלין, ואח"כ כיהן כמדינות בריסק, ווילנא, פאלאצק, ווילקאמיר, ובסלוצק היה רב במשך עשר שנים שם יסד ישיבה. **כח** זכרונו היה נפלא, והיה בקי בתלמוד בבלי וירושלמי ורוב הפוסקים, הוא הקדיש את כל עיתותיו וכמיוחד את לילותיו

לשקידה על התורה ואת רוב ימיו הקדיש ללימוד הירושלמי אשר לא הורגלו בו רוב הרבנים.

הוא חיבר ספר גדול ונפלא על הירושלמי שמאז נתפרסם שמו בכל אפסים כבקי בכל מכמני התורה, והגדולים מכל המדינות חרדו לקראתו ולשמו ולזכרו.

הוא עשה ממאצים אז להדפיס את הירושלמי ואף שילם מכיסו למו"ל עבור הפצת תלמוד הירושלמי ובשנת 1900 (לפני 89 שנה) הגיע לארצות הברית, ובשנת 1903 נתמנה לרב הכולל וכינוהו הרבנים בשם "זקן הרבנים" הוא הוכתר ביום ט"ו אלול בשנת תרס"ג בעיר שיקאגא.

ויהי בימים ההם ויבא הרה"ג הצ' הרידב"ז לארץ הזהב הוא אמעריקא, וקיבלוהו שם לרב הכולל (בשיקאגא), ולחם הרבה במסירות נפש ממש על הרבה עניני חיזוק הדת ובראשם על עניני הכשרות והשחיטה, היו לו שם מלחמות כבידות ועצומות וכפי שהרידב"ז כותב בעצמו בהקדמה לספרו נימוקי הרידב"ז שיר"ל בשיקאגו בשנת תרס"ד, וכשראה בפחי נפש שלא עלה בידו לתקן המכשולות הנוראות החליט לעזוב את ארצות הברית כאשר כותב בזכרונותיו, ואחר כמה שנים עזב ועלה לישראל והתיישב בצפת, שם הוא טמון ת.נ.צ.ב.ה.

RABBI RAFAEL BLUM

165 HAINES ROAD #2

BEDFORD HILLS, N. Y. 10507

(914) 666-6800

רפאל בלום

ראב"ד דק"ק קאשר יע"א

בעדסארד הילס. ניו יארק יע"א

ב"ה

יום י"ג מדות של רחמים תשמ"ג לפ"ק פי האזינו

שלו וברכה לכבוד כל תלמידיי החכימים הע"י

אחדש"ה אודות שנשאלתי כמה פעמים,
מענין בשר בהמה שיש מערערים, שאין החלב
מנוקר כראוי.

הנה כפי שראיתי בעצמי, בשבוע זו, במעמד
מנקרים מומחים, נתברר כי בעו"ה, שהבשר
שקנו בשבועות אלו, מחנויות המוחזקים
להיותר טובים ומהודרים, אינם מנוקרים
כראוי, שנשאר עליהם חלב דאורייתא, וגם
מחלק האחוריים הי' שם עם החלב שלהם,
בדברים שאיננו תלוי במנהג או מחלוקת כלל
ואסור מן התורה לכו"ע. על כן אבקש שלא
לאכול שום בשר בהמה, כלל וכלל לא, עד
שיתוקן הכל בשלימות בע"ה, עפ"י דתוה"ק.

הי הטוב ישלח לנו ברכתו להוושע בנמח"ט בתוכ"י ושנת נאולה

וישועה א"ס.

ולראי בעה"ח

הק' רפאל בלום

ספר
הרידב"ז והכשרות

המצב הנורא והירוד של השחיטה והכשרות
בארה"ב בשנת תר"ס - תר"ע כפי שתיאר
וסיפר לנו הגה"צ המפורסם לוחם מלחמת
ה' הרידב"ז ה"ה הגאון הנודע בחיבוריו
הנפלאים על הירושלמי ועוד

א

הקדמת נמוקי הרידב"ז

*...כשהגלו ישראל מארצם, ובאו לארצות של פרנסה
והצלחה ועושר אבל ע"פ נימוסי המדינה ותהלוכותיה מתנגד
לשימור הדת, כמו שגלו ישראל לארצות הברית מדינה משופעת
בפרנסה וזכו לגדולה ולכבוד בין העמים, אבל המדינה הזאת היא
מתנגדת בעצם לשימור התורה והיהדות מפני חוקיה ונימוסיה
כגון וכו'.

[רבינו הגאון זצ"ל מלמד זכות על הפירצות הנוראות
וההפקרות השוררת ברחבי ארצות הברית, שאין האשמה על

*הקעפלעך בכל פרק וכן האותיות הקטנות בסוגריים מרובעים (כזה)
שבאמצע, הם הערות המו"ל. אבל המוקף בסוגריים עגולים (כזה), הוא
גם מהרידב"ז כמו הפנים.

ההמון הצבור הרחב, שבאמת ישראל קדושים הם והכל חפצים ליראה את שמו ית', רק הסיבה לכל זה הוא חוקי המדינה הזאת ונמוסי המתנגדת בעצם לשמירת התורה והיהדות, וכפי שיובא להלן, ולכן אי אפשר לתקן שם התיקונים שיהיו על צד היותר טוב כמו שהיה באירופה ובכל המקומות שהיה כבר מנהגי ישראל קבועים מימי קדם. וכמו שפירט הרדיב"ז להלן שלמרות כל התיקונים שרצה לתקן באו הקצבים ומפירי הדת בתחבולות שונות וחדשות, עד שנתיימש לגמרי ואמר בהחלטה; **שפה בארה"ב שוב לא יהיה עוד שום תיקון**. וכמו שיובא להלן מהנדפס בשו"ת "בית הרדיב"ז".

בקיצור, הסיבה העיקרית הוא, גודל התמימות של הצבור הרחב והחרדים שבאו מארצות שונות והיו רגילים למראה עיניהם שהרב הוא באמת גאון וצדיק וירא אלקים, והשוחט הוא ירא שמים, והקהילה היא קהילה חרדית וכולם אנשי אמת וצדק, ואינם רוצים להתרגל למציאות המרה שכאן בארצות הברית אינו כן, והכל הוא רק לפני ומדומה. ובעוונותינו הרבים אין לנו היום לא רב ולא קהלה ולא חזן ולא שוחט, לא יראה ולא תורה, רק ביזעס ומסחר, מרמה ושקר, והיצה"ר הוא השולט בכל, ולא שייך בזה לומר שעושים תיקונים כשהכל הרוס ונחרב ויתבוננו הקוראים בכל דברי הגאון הזה ויכיר את מצבנו היום בעוונותינו הרבים].

ב

סיבת הירידה הנוראה של הכשרות ותואר הרבנים בארצות הברית

וגם בעניני מאכל כשירות, שנכשלים ישראל במדינת של ארצות הברית, היא ג"כ באשמת המדינה, כי במדינה הזאת נקבצו בני אדם מכל ד' קצות תבל הארצות, ואין איש מכיר את חברו מי הוא זה האיש בביתו ובעירו, ורבים שהיו פסולים בכיתם באו למדינה הזאת ולבשו אדרת שער למען כחש, ומתחפש בחילוקא

יא

דרבנן והגיד דרשות לפני המון עם ומראה להם סמיכות מרבני אירופה והעם אינן יודעין מזה שאין לסמוך על הסמיכות בשנים האחרונות הללו שנתנו הרבנים סמוכות לכל אברך שפשט ידו, וכוננתם רצויה למען לקרבם לתורה כמו שמצינו בר"א בר"ש שסמכוהו קודם שלמד למען לקרבו לתורה כדאיתא בגמרא דאמרו לי רבי קרי לך וגילתא דדהבא פריסי עלך ואת אמרת לקרייתי אנא אזיל, ובאמת היה בשנים האחרונות התחזקות לתורה ע"י הסמיכה, לכן כל אברך שלמד קצת חלק ראשון יור"ד סמכוהו וכן עשיתי גם אני ולא עלה על דעתינו שהאנשים הללו הרחוקים מתורה ויראת שמים כשבאו לארץ הזאת לאחר שנשפלו בארצם ובביתם מפני רוע מעלליהם והרכה עשו מעשים רעים, כשבאו למדינת ארצות הברית ודרשו לפני המון עם לקחו אותם לדרוש בש"ק, והוא לקח עטרה לעצמו כשהראה סמיכותיו ויקרא שמו בישראל רב ונתרבו הרבנים כאלו בכמה בתי מדרשים.

[בעוונותינו הרבים ברוב רחבי ארצות הברית גם היום הוא כן, שנותנים סמיכה אפילו לקל שבקלים, והוא נעשה רב המכשיר, ומחניף לאיזה קצב ובוטשער המוכר בשר שנקרא "כשר" שיקבלוהו בתור רב המכשיר, ונותן לו חותמו על כל מיני טריפות, ושניהם ביחד מאכילין טריפות]

ג

הרבנים נתחברו אל הבוטשערס וביחד מאכילין טריפות – רשעים גמורים נעשו בוטשער"ס – השוחט קל שבקלים

וכמו כן באו מביתם רשעים גמורים ונתחפשו במדינה הנ"ל ונעשו "בוטשערס" מוכרים בשר כשר לפי ישראל והרבנים הללו נתחברו עם הבוטשארעס הללו והבוטשער עומד תחת השגחת הרב הזה (בעד בצע כסף) ושניהן מאכילין

טריפות! וכמו כן השוחטים באו מביתם עמי הארצים אך סר סכיננו היטב [היום מצוי לרוב שוחטים הנקראים "מומחים" ואינם יודעים אפילו לבדוק את הסכין] ומקבל קבלה, והוא קל שבקלים, עד שכל העם ראות קלותם למשל הולכים לבתי תטריאות אף בש"ק ועוד ועוד. והעם לא שם אל לבו מי הוא השו"ב ומי הוא הבוטשער ומי הוא הרב המשגיח עליהם, וסומכים על מאמר העולם "אז מען רופט איהם מענדיל מעג מען עסען פון זיין פענדיל" (ופלא גדולה עליהם א"כ כמו כן אז מי רופט איהם יעוואן מעג מען עסען פון זיין פאן).

ד

הרבנים האמיתיים היראים אין בכחם להועיל כלל — על כל חלון נדבק מודעה "בשר כשר" — בשר טריפה אין בנמצא כלל

לא אכחד שמצאתי במדינה הזאת גם רבנים בעלי תורה ויראי ד' מרכים, וכך שו"ב ובוטשערס כשירים, אבל אין בכחם להועיל כלל כי בעיני העם שפל מאוד כבוד הרבנים, [כל זה ממש הוא מצבנו גם היום, השטן מרקד בין הרעבנים והקצבים והמכשירים שלהם, ועושה כל הפעולות להכשיל את בני ישראל הקדושים בפיטומי איסור, וכשרב גדול ויר"ש לאמיתו צועק ומוחה שאינו כשר, משפילים אותו ומבזים אותו בכל מיני בזיונות, וההמון אינם מבחינים בין רב לרב ובין שו"ב לשו"ב והאמת נעדרת] כראותם מעשיהם לא יבינו אח"כ בין רב לרב, בין שו"ב לשו"ב, בין בוטשער לבוטשער, כי בהדי הוצא לקי כרבא, כמאמר חז"ל, ואין להבחין איזה בשר כשר ואיזה טריפה כי על כל החלונות נדבק "טאבלינע" [מודעה] הוא הודעה כאן יש למכור

בשר כשר ובכל מקום שהולכים שם תיבת בשר כשר באותיות בולטות לעינים, **עד שלא מוצא כלל במדינה הזאת בשר טריפה** והכל כשר, והיהודים הכשירים בעלי תורה והחרדים לדבר ד' נשבר לבם בקרבם ומיגיעים להכשיר הבשר, אבל מה יעשו לנגד המון שנתקבצו מד' פינות העולם שאין משימין לב לכשרות כלל כי אכלו נבילה וטריפה גם על הספינה, והמה אינן רוצין לשמוע כלל, מפי החרדים לתקן העיר במאכל כשר, ורבניהם ושובי"ם ובוטשארס עוזרים להם להוזיל מקח הבשר, וכולם פונים אל המציאות הזאת, בשר זול בשר זול (ר"ל בשר זולל בשר זולל), ומוכרח הבוטשער היהודי הכשר להוזיל ג"כ, ומבשר כשר לא ירויח כשימכור כמו הבוטשער המוכר טריפה.

ה

מכשול נורא, משוחטים המורטים נוצות העופות

עוד ענין רע ראיתי בהעיר הזאת אשר תסמר שערות ראשי, השו"ב מורטים בעצמם נוצות העופות ששוחטים. ויש שו"ב ששוחטים ביום ה' ו' עש"ק עד ב' אלפים עופות ומורטים הנוצות, ובליל ש"ק נלאו הידיים שלו לאכול, ויש מהם אשר בני ביתם תחבו הכף לתוך פיו בלילי ש"ק לאכול, כי לא היה לו כח לאחוז הכף **הלא שחיטתו נבילה גמורה והכלים אסורין**, בין כך וכך נתפגלו בטנם של יהודים בנבילה וטריפה ר"ל, ואמרו חז"ל עד שיתפלל אדם שיכנסו דברי תורה לתוך מעיו יתפלל שלא יכנסו דברים אסורים לתוך מעיו, כי כיון שנכנס דברים אסורים לתוך מעיו הוכרח רוח היהדות ונתגברה התאוה ר"ל לכל דבר תועבה עד שקשה לעשות תשובה, וכ"ז בגרם המדינה שנקבצו מכל הארצות טובים ורעים ואין להבחין.

נקורא יקר, מן הסתם כשאתה קורא שורות הללו חיל ורעדה יאחזוך ופלצות יבעתוך, מגודל רשעת השוחטים דאז ותמ"ה תמ"ה תקר"א, על היראים דאז איך לא הרגישו בזה שאוכלים ממש נבילות וטריפות, אך מה נאמר ומה נדבר, כשנגלה לך, שגם היום מצוי ושכיח מאוד כל ענין זה, ופוק חזי, לך נא ודבר עם השוחטים אחרי כלות עבודתם שלהם, ותראה את מצבם, עייפים ומעוצבנים. ועובדה אחת מהרבה נכתוב כאן, שוחט אחד (אצל הגסות) ירא שמים ומתנהג בחסידות (לפי ראות עיני בשר) העובד אצל השחיטה על פרנסתו ופרנסת אנשי ביתו, ויהי בלילה אחד (בשעה 11) אחרי עבודה של יום ארוך, הטלפון מצלצל, כשהרים את השפופרת והנה ראש השוחטים על קו הטלפון, (וכידוע שראש השוחטים הזה הוא השותף להקצב, והוא הממהר ולוחץ על השוחטים לאמר כלו מעשיכם - ה' ירחם) ואומר לו שלמחרת באשמורת הבוקר, עליו להיות מוכן לנסוע אל מקום השחיטה במקום פלוני (נסיעה ארוכה בת כמה שעות) והתחיל ביניהם דו שיח כדלהלן:

השוחט: אוי! אני עייף מאוד ואין לי כח.

הראש: אבל עליך להבין שלמחר יש שחיטה גדולה

וצריכים לנסוע!

השוחט: מה אעשה, עבדתי כל היום ואין לי כח, ואיך

אוכל לשחוט?

הראש: אין לנו ברירה כי אין לנו שוחטים אחרים.

השוחט: אבל איני מבין, הלא אני מרגיש שהנני עייף

מאוד ואין לי הרגשה, ואיך אפשר לשחוט במצב כזה, הן עבדתי

כבר גם היום במדה מרובה ומלאתי מקום לשוחט אחר, ובשום

אופן אין לי כח, ועוד לקום השכם בבוקר ולנסוע נסיעה ארוכה,

לא! ולא! איני נוסע! והניח הטלפון.

מאוחר יותר, צלצל הטלפון שוב:

השוחט: הלו, מי שם?

משיב: רב פלוני (מבין הרבנים המכשירים) ואומר לו שהראש השוחטים הנ"ל קרא לו והודיע לו שמוכרחים לנסוע למחרת לשחוט!

השוחט: (נבהל ונשתומם!?) האמת הוא מה שאני שומע? וממי אני שומע זאת? מהרב המכשיר?? ומתחיל להסביר לו, הלא יהודי אנכי ואיני רוצה להכשיל אחרים במאכלי טריפות, הכיצד אוכל לנסוע למחרת לשחוט במצב עייף כזה, הלא תהיה שחיטתי נבילה!.

רב המכשיר: אבל הראש הסביר לי גודל הנחיצות, ובאמת היה מן הצורך להוסיף עוד שוחטים למלאכה מרובה כזו, רק הם (הקצב, והראש, ושאר השותפים) אינם מסכימים לזה, ואין לי ברירה אחרת!

השוחט: (מתחנן אליו) הלא לבעל המכשיר הקודם (רב פלוני) כשאמרתי לו פעם שאני עייף, שיחרר אותי, באותו היום, ואיך זה שכב' מכריח אותי להאכיל טריפות ח"ו?
הרב המכשיר: מה אעשה כי אין לי ברירה...

אחרי כמה ימים, סיפר אחד מבני ביתו של השוחט, שהוא בעצמו שמע את שיחת הטלפון בקו השני (עקסטענשא"ן), וסיים המספר ומה אתה חושב? מה הי' הסוף של המעשה? עמוד והשתומם!!!

והמשיך המספר:

לחרפתנו הנני מוכרח לגלות שהשוחט נכנע באין אונים אל הראש השוחטים, והבעל המכשיר, ובבוקר השכם כבר היה בדרך, ואחרי נסיעה ארוכה של כמה שעות, עמד ושחט כל היום (ובלשונו: ער האט געהאקט קעפ אַ גאנצען טאָג) (הוא ערף ראשים בכל היום) ובלילה חזר לביתו הרוג (ובלשונו: ער איז

אהיים געקומען א געהארגעטער) וצעק על אשתו ועל בני ביתו כמו סוס, והיה עייף ועצבני, עד שנפל אל המטה וישן.

(בלשונו: ער איז געווען משוגע און נערוועז, ער האט געשריגען אויף יעדן אזוי ווי אַ פּערד, ביז ער איז אריינגעפאלען אין בעט אריין און איז איינגעשלאָפען).

קורא יקר! אין זה דברי שחוק והיתול, ולא בדיחה, הבאנו את העובדות כהווייתן, כפי שסיפר לנו אחד מאנשי ביתו של השוחט הנ"ל. וכל הפירושים מיותרים, ואין זה מעשה יחידה אלה מעשיות כאילו אירועים בכל יום ממש עד היום הזה בבתי המטבחים ושוחטים ובעלי מכשירים המהודרים ביותר, ואין מי שיהי' בכחו לתקן המצב כי על כל צעקה מוכן מכונת הטעראָר ללמדו לקח ודי בזה.!

1

מעשה נורא

[כל היודע המצב של היום בהשחיטה הגדולה, יבין ויראה, כי המעשה הנורא הזו שהגאון הרידב"ז צעק עליו ככרוכיא, הכל כאשר לכל נמשך ונעשה גם היום, שקצב אחד לקח לו המכשירים, והוא המשלם להם ולהשוחטים. והמה לבד האחראים על הכל ולא נותנים לאף אחד ליכנס לשם לראות את תהליך השחיטה, (ועיין בהערה שאחרי זה). אלא שלדאבוננו אין הגאון הרידב"ז אתנו היום לעשות אתם מלחמה. ומן הראוי לכל ישר הולך לעיין היטב בכל הקטע הזה הדק היטב וידע את חומר המצב דהיום].

מעשה שהיה בעיר אחת מצאתי ראיתי נבלה בישראל, נבלה אשר לא נשמע מזמן תורה עד היום, קם איש אחד בעל תחבולה ויתרברב, רחמנא לצלן ר"ל לבש א"ע בשם רב ע"י איזה קאנגרעגיישאן ויתחבר להנכרים המחזיקים בתי מטבחים,

הגבירים הגדולים אשר בלעדם לא נמצא כשר בכל העיר כמעט בכל המדינה, ורצה בעל התחבולה הזה לגרש את הרבנים רבני דמתא מבית המטבכיים, באופן שיהא רק תחת השגחתו לבד, ויהא סגור ומסוגר כל הכשרות מכל הבית המטבכיים דלא ישלוט ב"י עין של ישראל ולא הרבנים הכשירים דהקהל הקדוש סומכים עליהם, ועשה בזרוע כתב בחתיכא דאיסורא עם השו"ב דאסור להם להראות סכיניהם לאיזה רב בעולם זולתו לו לבדו והוא אך הוא לבד ישגיח על ד' בתי המטבכיים הגדולים המשפיעין לעיר ובכל המדינה.

ז

היתכן בעולם?

הקבצו ושמעו בני ישראל קרעו לבככם ואל בגדיכם, הנשמע נבלה כזאת, השמעתם מימיכם ומימי אבותיכם כי בתי המטבכיים הללו הגדולים יותר בתבל, שעובדים שמה פועלים לכמה אלפים בכל בתי המטבכיים והמהומה והמבוכה רבה מאד יהיה ג' שוחטים לבתי המטבכיים ס"ה י"ב על כל בתי המטבכיים [גם היום אין להם יותר שוחטים] והג' הללו המה השוחטים, המה הכודקים, המה המארקערס ר"ל החותמים כל הרגלים, והדקין, והכבד, והמילטצע"ן כל אחד בפני עצמו ולחתום הכותלים, ולשחוט ולהעמיד הסכינים, ולבדוק בין שחיטה לשחיטה, ולבדוק ולנפח הריאה, ולא יוכלו להתמהמה אף רגע אחת יותר מהעת הקבוע להם לשחיטת הכשרות כי אז ימתינו פועלים למאות ולמאות בהריגת השורים על טריפה, מה עשה בעל התחבולה הזה סגר הכשרות בעד כל ישראל, ועוד קבל על עצמו פעקטערי של וואורסט [בית חרושת לנקניק] להאכיל לכל ארצות הברית מהשחיטה הזאת, **היתכן בעולם דאיש אחד בשר ודם יקבל על עצמו הרים גדולים כאלו** [גם היום שייך קו"ז] ועוד לסגור

בעד כולם והתפאר עוד דעשה כתב חתיכא דאיסורא עם השוחטים דיסגרו בעד כולם את מלאכתם, בזה הראה לכל דע"ה גמור הוא ואין לו יד ושם בין הלומדים, ואין צריך לפלפל בענין הזה מכמה טעמים, א' האיך חל האיסור להסגיר הכשרות מעיני ישראל הרי כנשבע לעבור על ד"ת, הא ברור כשמש כאשר יהיה פתוח ביהמ"ט לפני כל ישראל יצעקו כולם דאין זה שחיטה כשירה בג' שוחטים כל בית המטבחים הזה ובע"כ מוכרח להעמיד עוד ג' או ד' עד שיהא לכה"פ ו' או ז' שוחטים ודווקא שוחטים יראי ד'. וכן היה באמת כאשר נפתחה אח"כ ראו כולם שכבהמ"ט הנשחט בקביעות זמן נדרש לכה"פ ו' ודוקא יראי שמים והרי ע"י חתיכא דאיסורא הזאת נסגרו בתי המטבחים ועמדו שנים רבות בג' שוחטים ובודקים כי הרבנים דמתא לא ילכו עוד לבית המטבחים. [כאן המקום להעתיק לשונו של בעל מכשיר אחד איך שצעק ברבים בעת שבקשו ממנו להרשות להכנס לבית המטבחים על מנת ללמוד שם את חלקי הבהמה שיש לנקרם. (והוא העתק מתוך הטעיף שנתפרסם ברבים, ונדפס בקונטרס "הודאת בעל דין").]

רב אחד שואל: רב אנטשולדיגט, איך וויל אייך פרעגן

א שאלה למעשה, מיר דאכט זיך אז די רבנים ואני בתוכם, אז מען וויל זיך אויסלערנען א זאך, לכה"פ, מיז מען דאך האבען דארף דויערן 3 חדשים, בין איך גערעכט?

איך מיין אפילו מ'זאל זאך אפגעבען... ווי אזוי... איין

מינוט אנטשולדיגט... איך מיין אז נישט די הלכות דוקא, ביז מען קומט דאך נישט — מען קען דאך נישט יעדן טאג קומען און דאס... איז אזוי איך וויל אייך שטעלן די שאלה.

בעל המכשיר: איך זאג אייך אפען, אין שלאכט הויז

לאז איך קיינעם נישט אריין, דאס איז שטרענגסטענס פארבאטען.

— **נישט** פאר מיר — די פלאטץ וואס די בהמות לויפען
און גייען דאס איז נישט פארהאנען.

שואל: אבער אין פריזער קען מען ארייגיין?

תשובה: עס איז נישט פארהאנען, עס עקזעסטירט נישט.

שואל: וואס דארף מען זען דעם חלק אחוריים? דעם חלק

אחוריים איז נישט?

השואל: וואס איך וויל פרעגן איז דאס, איך זאג נישט,

אנטשולדיגט, איך האב נישט געענדיגט מיין שאלה (מדברים),

איך האב נישט געענדיגט מיין שאלה, איז גוט, איז 10 וואכען, על

כל פנים עס געדויערט דאך צייט, ווייל מען מוז דאך מאכען א

זאך בשלמות, געדויערט דאך צייט, איז ביז וואס ווען, קען מען

זאגען אז מען קען עסען, יאכלו ענוים וישבעו?, אדער זאל מען

זאגען, אז — — (עוד אחד מדבר).

רב אחד משיב: ר'... ר'... מ'פרעגט מיך, זאג איך אזוי,

אז קיין איסור איז נישט נתברר געווארען, און ווער עס האט

געגעסען ביז היינט, אז מען קען די רבנים המכשירים אויף זיין

אחריות, יעדער קען עסען אויף יענעמס אחריות, אויף מיין

אחריות קען קיינער נישט עסען, (ויכוחים גדולים) ע"כ העתקה

מן הטייפ של האסיפה הגדולה בא' בראשית והסברים מיותרים).

ועוד יש בזה ע"ה גמורה ופשוטה וגלויה לכל, כיון דהבית

מטבחיים הוא של נכרים והמה המשפיעין בשר על כל העיר

ובלעדם אין בשר בכל העיר הר"ז דומה להוואדיקאצש"ך

המסתפק מים לכל העיר, והקאמפאניא שמסתפקין מים להעיר

ע"י מאשינעס ושוכרין פועלין לזה אם יהיו הפועלים יהודים

ויעשו חתיכא דאיסורא באיסור הנאה על כל ישראל הדרים בעיר

הזאת האם יהיו כל ישראל בלא מים היש ממשות בהאיסור הזה,

הא אין אדם אוסר דבר של חבירו על חבירו, הא כל העיר זכו במים

הללו ושייך המים הללו להעיר ואיך תאסור עליהם הא אין אדם אוסר דבר של ראובן על ראובן, כמו כן הבית המטבחים של הנכרים המסתפקין בשר כשר לכל ישראל שבעיר ובלעדם אין למצא בשר והישראל שבעיר סומכין בכשרות אך על רבניהם שרוצין, ודווקא על רבניהם רבני דמתא, וזכו בהכשרות לפי רצונם, והאיך יאסרו הפועלים השו"ב ולגזול הכשרות שלפי רצונם והא דנשמע לפעמים שהשו"ב עשו חתיכא דאיסורא על שחיטתו כשיעשה כך, הוא או כשנעשה ע"י בני העיר, או דווקא בכל העולם כשיש יכולת בהעיר לקחת שו"ב בלעדם דאז לא גזלו הכשרות מהעיר אלא הוא אסר על עצמו ואין שום חובה להעיר במה דעושה חד"א על שחיטתו אם יעשה כך משום דאז יקחו שו"ב אחר ואינו נוגע אלא לו לבדו, משא"כ כאן דאין בידם לקחת שוחט ובודק אחר דחבין להעיר את זכותם ולא חל חד"א וגם שבועה לא חל דידוע בש"ס ופוסק' דלהורעת אחרים לא חל השבועה כלל היכולין לסמוך על עם הארץ הזה בהוראה אפילו קלה שבקלות. **כתבתי זאת למען יהיה למשמרת לעולם בהאיסטוריה העברית באמעריקא.**

ח

רוח הקודש גלויה

[הגה"צ הרידב"ז התחרט מאוד על נסיונו לקבל משרת הרבנות בארה"ב, אחרי שלא עלה בידו לתקן את הכשרות שהוא היסוד הראשון — ולא רצה לקבל השכירות שרצו לתת לו, ובאגרת ששלח הוא כותב וז"ל:]

"אחי ורעי בכואי למדינה הזאת בהעמקים בקראי את אחי ועמי הנקראים שושנה מצאתי שהיא שושנת העמקים במקום שהעמקים יעטפו בר ולחם ומזון ויש מהם שעדיין שושנה היא

ומרגשת שהיא שתולה בעמקים ולכם נמס בקרבם והשושנה הזאת נותנת ריח ניחוח לכם הנשברה יאזין ד' משמים ויחנן וירחם עליהם ועל כל עמו וארצו. ונעתרתי לבקשתם והפצרתם לרחם עליהם ולהתיישב אצלם אולי ארפא את שברם. ויראתי מאד לדחות אותם כי ראיתי שבכל לבכם ונפשם תשוקתם מאז ע"ז, אמרתי בלבי כי אולי אקבע ישיבה גדולה להביא נעורים ת"ח גדולים מיוראפ ולהגיד שיעור גפ"ת וינהרו אלי מכל אפסי ארץ ואולי אכניס התורה במדינה הזאת ואולי יבנה ישראל על ידי ומעשים כאלו היה כמה פעמים שנכנס התורה באיזה מדינות ע"י אנשים ת"ח אחדים כגון רבינו משה ובנו רבינו חנוך עיי' בס' הדורות. ולא היה בכחי להדחותם ולא חסתי על עסקי (הוא בשס"ן ירושלמי) שידעתי שארויח כפל כפלים ובכזיון מועט וליסע לא"י בלי נדר כאשר עם לבבי בע"ה ונסיתי לקבל הרבנות רב הכולל בפה אחרי ישוב הדעת שהיה לי ג' חדשים אך כעת ראיתי כי לא כונתי המטרה ולשוא עמלי אחרי שאני מיגע זמן רב להעמיד הכשרות כי זהו היסוד הראשון וברוב עמל ויגיעה רבה עלה בידי להכשיר אך ג' בתי מטבחים ולבטל מריטת הנוצות. ולא יותר, כי מהרס אחד נשתרש בפה מאיזה מקום, וע"כ כעת יש לי ישוב הדעת גדול וע"כ לא קבלתי עדיין שכירות בפה (שרצו ליתן לי כמה וכמה פעמים) ולא ארצה לקבל עד שאראה האיך יפול דבר. כי אם אולי לא אוכל להוציא מחשבתי אל הפועל בדבר התורה והיראה למה לי רבנות, ולמה לי שכירות...

[מרן הרידב"ז העדיף לוותר על כל השכירות שהי' מגיע לו באופן כשר כשרצו לתת לו בעין יפה, ולא רצה לקבל, כיון שלא עלה בידו לתקן השחיטה כפי שחשב בלבבו, הגם שבעצם תיקן קצת רק שלא תיקן כמו שהי' נחוץ עפ"י ההלכה, על כן כבר לא

רצה לקבל שום תשלום גמול ולא רצה להשאר שמה, כי אם לא יצא מחשבתו אל הפועל בדבר התורה והיראה למה לו רבנות ולמה לו שכירות, וגם לא רצה להיות כפוף ומשוחד להקצבים ובעל המכשירים ולהצטרך לחנוף להם, ורצה להיות פנוי ומשוחרר משום משועבד, ועל ידי זה דר חיי צער וגם רדיפות. והמשכיל יבין גודל החילוק בינו לבין אותם הרבנים הלוקחים כסף למרות שלא הצליחו לתקן תיקונים בהשחיטה, ועוד חולקים עם הקצבים ואוי להם בעולם הגמול בזמן שאז חלק כחלק יאכלו במה ששתקו ועוד עזרו להקצבים, ועוד פעלו להשתיק לכל מי שרצה לעורר ולתקן].

ט

הכרזת הגאון הרידב"ז בעיר טאראנטא!!!

[אי אפשר בשום אופן לתקן כשרות הבשר בארצות הברית טען הרידב"ז בעת שהופיע בעיר טאראנטא, ובשנים רבות לאחר מכן היו גורמים שניסו לזייף את דברי הרידב"ז, אנו מביאים להלן קטע מתוך שו"ת בית רידב"ז סי' כ"ח אשר בו הוא כותב וז"ל]:

...מה אומר ומה אדבר אחי ועמי היראים את ד' ומחכבים תורתנו הק' בעיר טאראנטא, ידעתי שלא יועיל כלל את תשובתי, כי אפילו יתקבצו כל חכמי ישראל, ויזהירו לאנשים הללו הרוצים לחבל בכרם ד' לא יטו אוזן לדכריהם ובל"ס [ובלי ספק] ששלטה בכך עה"ר רח"ל כי באמת היה קהלתכם מצוינת שהעמידו כשרות הבשר על בסיס נכון. אבל ידעתי מאד שאי אפשר בשום אופן בעולם לתקן כשרות הבשר באמריקא, ויסוד הכשרות כי כח ביד איש אחד פשוט וחברה קטנה עמי הארץ להרוס כל העיר ואולי כל המדינה בתחבולה קטנה, והתחבולה הוא שמקבלים חברה קטנה להם רב ולא רב כמה שנאמר אלא מקבלים אחד מן

השוק שעשה מעשים רעים במקומו ומכנים אותו בשם רב או יותר שמצא חן בעיניהם חלקת הלשון של איזה קל שבקלים שידרוש לפני חברה ומקבלים אותו למגיד והוא מכנה עצמו בשם רב ומתערב בעניני אר"ה ובגפרית ומלח סדומית שתחת לשונו שורף כל ארץ הברית.

[ברידב"ז בפנים כתב בזה"ל: "וידעו דורות הבאים מה שהיה באמעריקא בזמן הרידב"ז שמצא טובים ורעים בין הרבנים ובין הבעלי הבתים ובכל המפלגות, והרי שהשמיטו תיבת "בין רבנים" והסיבה מובנת לכל בר דעת. התבוננו איך שכל זה שייך גם היום].

,

דרשת הרידב"ז בעיר שיקאגא!!!

השטן יושב וכל כת דילי' לשמור המקום ההוא ממאכלי כשרות! כל מה שיתקנו תקנות יקלקלו יותר – שלוחים נאמנים מהשטן

בעיר שיקאגו נשא הרידב"ז דברים בסוגיא זו, וחלקם מובאים בספרו וז"ל:

...וּנְהִירְנָא מה שדרשתי בעיר שיקאגא הושיעני אלקי'

כי באו מים עד נפש טבעתי כיון מצולה ואין מעמד באתי בעמקי מים ושכולת שטפתי, דהנה עיר שיקאגא ידוע שמאכלת בשר לחלק גדול בהמדינה ושם ישב השטן לילית וכל כת דילי' לשמור המקום ההוא ממאכלי כשרות והשטן עושה מלאכתו באמונה, [גם היום עוד נהוג כן בארצות הברית, שקצב אחד הוא ראש הטבחים כמעט יחידי לכל רחבי ארצות הברית, וכל תהליך השחיטה מתנהל במקומות רחוקים הרבה ממקום ישוב היהודים, ושם באותו מקום יושב השטן וכת דילי' לשמור המקום ההוא ממאכלי כשרות, והשטן עושה מלאכתו באמונה,

בעוונותינו הרבים] ובנקל ע"י התחבולה הזאת שהמציא יסד שם חברה קטנה שבקטנות בהעיר הזאת עמי הארץ ועזי פנים משונים אשר לא ישאו פנים לזקן ולא נשיאת פנים לתורה, והלבישו א"ע תחת מלבושי טהרה תחת שם גמ' ותחת שם משנה, (ומי יודע מה היו במקומם וקצת מהם ידוע מה היו במקומם) וקיבלו איש אחד מן השוק מתחלה לשם פרוש ואח"כ לשם רב כנהוג והתחיל לנהוג את העיר בהכשרים והיה קול צעקה בעיר, כי באמת בעיר שיקאגא יש הרבה יראי ד' באמת יוסף ד' עליהם, וכאשר באתי שמה והקיפוני בני העיר לקבל עלי משרת הרבנות והבטיחו לי שיחזיקו ישיבה אשר אייסד ובאמת יכולת ביד עיר הזאת להחזיק ישיבה גדולה בתבל וחשבתי אולי אהיה שליח להכניס ישיבה גדולה אל המקום אשר רוב ישראל נוסעים יום יום ונעתרתי להתיישב שם (ד' אלקי לפניך נגלה כל תעלומות לבכי ואת מחשבתי) וכאשר החליתי לראות את הטרפות שבהעיר והתחלתי לתקן וראיתי אשר כל מה שאעשה תקנות לתקן אתקלקל יותר ויותר כי החברה הזאת עם המכונה רב שלהם עמדו לשטן וכאשר ראיתי היטב שלא אוכל לתקן כי אין בכח כל העיר לעמוד לנגד העזות מהקטנים שבהם שמחזיקים בידי הנוכל הזה, גמרתי בדעתי לעזוב העיר, כי ידעתי שלא אבטל החברה הקטנה הזאת שהם שלוחים נאמנים מהשטן, וראי' לדבר כי אחרי שהדפיס הנוכל שלהם חיבור ט"פ [טרופה פסול] נקוב בשם דברי אמת וכאשר ראו בני תורה שהוא ע"ה גמור והדפיסו קונטרס נקוב בשם אכן נודע הדבר והפריזו עליו שהוא עם הארץ גמור ואסור לקרא לו בשם רב ואסור לסמוך עליו בשום דבר הוראה, והרבה רבנים מיוראפ ומאמעריקא בכו על שבר בת עמנו בראותם הט"פ הזה האם במדריגה זו עומדים כעת ישראל איש ע"ה ובור הזה יכולה בישראל בשם רב, ועכ"ז לא הועיל להם והמה בהפקירותם

כה

עומדים והשטן עוזר להם כדי להכשיל לישראל, אך החשובים והיראים יצאו מן החכרה ועזבו המקום הזה ונכנסו לבהכנ"ס קאלוואריא.

יא

לא יאמינו זאת אנשי יוראפ!!!
שבאמעריקא הכח ביד שטרויא אחת להשחית
כל העיר וכל המדינה

ודרשתי הפסוק הזה טרם צאתי מהעיר הושיעני אלוך' כו' כאשר באמעריקא הכח ביד תבן אחת "שטרוי" אחד להשחית כל העיר והמדינה (לא יאמינו זאת אנשי יוראפ), ובאמת יהודים רבים שהיה קשה להם הישיבה במקומם כי נטבעו שם בעניות ודחקות וכל מה שמתייגע לנצל עוד יטביעו יותר, ולהשאר שם על מקומם ג"כ אי אפשר ונוסעים לאמעריקא ששם ימצאו רחבת ידים, אבל כשבאים שם הן אמת שטוב יותר לגופם אבל הנשמה נטמאת בטרפות וכשרוצים לתקן עומד לנגד שיכולת והשיכולת דהוא שטרוי אחת יכול לקלקל, [דו"ק בלשונו הטהור, שכתב כשרוצים לתקן עומד לנגד שיכולת – ושיכולת דהיינו שטרויא אחד יכול לקלקל – כל עלה נדף דוחה הרבה דברי תורה ויראה, וליצנות אחת דוחה ק' תוכחות וכל זה הוא ממש גם בזמנינו, דו"ק ותשכח] וזהו פי' הפסוק הושיעני אלקי' כי באו מים עד נפש ר"ל הושיעני לא על עניני שבגופי אני בוכה אלא עניני נפש, ע"ז הושיעני אלקי' כי באו מים עד נפש, מתחלה במקומי טבעתי ביון מצולה רגלי היו אסורות במשא ומתן ולא יכולתי להשאר במקומי ואין מעמד ר"ל שלא יכולתי לעמוד שם, באחי בעמקי מים וכאשר באתי כעת לעמקי מים ויכול אני לשוט בספינה ונצלתי מיון מצולה שעל שפת הים וזכיתי לישב בספינה בעמקי מים והספינה הולכת בהרחבה, אבל שיכולת דהוא

שטרייעלע שטפּתני, והשיבולת הוא הרב של החברה, ושמעתי בפה מן הספרדים (פריינקען) אומרים בדרך הלצה גם תבן גם מספוא רב כי תבן הוא רב, כעת אני מתפלל הושיעני אלקי כי באו מים עד נפש שאני מטמא את הנפש.

יב

רוח הקודש!

אין תרופה! ואין עצה!

לא תוכלו לתקן בשום אופן! מעתה ועד עולם!

ע"כ אחי ועמי כיון שחברה קטנה קיבלו רב ושוכי"ם אין תרופה ואין עצה לא תוכלו לתקן בשום אופן לאכול כשרות מעתה ועד עולם הרב החדש לא ידעתי מי הוא, ועכ"ז מוכן הדבר שנוכל לקרוא אליכם "שבולת שטפּתני" ולא יועיל שום עצה עד ירחם ד' על עמו ויתקיים בנו וזרקתי עליכם מים טהורים המקום ישלח משיחנו בכ"א ותמלא הארץ דעה את ד' כמים לים מכסים אמן. עכ"ל.

[מאבקו של הרידב"ז נגד הכשרות היה הסיבה שנאלץ לעזוב את הרבנות בארצות הברית, כל הנסיונות לטשטש עובדה זו לא תעלה לאחר שאת עיקרי מאבקו העלה בספריו בהן ייסר את תושבי ארצות הברית על הנעשה בתחום הכשרות, כאשר קבע בפסקנות גמורה כי מעתה ועד עולם לא יצליחו עוד בארצות הברית לשמור כראוי על הכשרות. ולא יועיל שום עצה לתקן הכשרות].

יג

אחרית דבר

סוף דבר הכל נשמע כי תכסיסי יצה"ר וכת דילי' השוחטים וקצבים הקלים וריקים לא נשתנו באמריקע כלום ממה שהי' בימי קדם כי עבור בצע כסף ותאות ממון בארץ הזהב שנתקיים

במילואו אוהב כסף לא ישבע כסף ומי שנכנס בלבו קצת רגש אהבת כסף מפעפע בקרבו כארסו של עכנאי, וגם בזה"ז עגל הזהב עדיין מרקד בנינו ביתר שאת ועוז.

אנו רואין מזמן לזמן אנשים יראי ד' שעסקו בתורה והיו נקראים יראים וחרדים כשנכנסו לעולם המסחר נהפך לכם בקרבם ומוכנים לירד לחייו של כל העומד בדרכם וכולעים חיים לקונקורענטן שלהם (וכבוד אלקים הסתר דבר).

כללו של דבר כל שלא הוכר בכיסו אפילו רינון כ"ש עליו יש לחוש לו כי המציאות בדורינו שעיני השוחטים והרבנים ומכשירים בכיסם תליא, וכיסם תלוי' ביד הקצבים ובעלי בתים והיינו האי דאחריב למצב הכשרות באמריקע מעולם הן הכשרות והן השבת, והן הצניעות והשאר (כמבואר באורך בשו"ת דברי יואל ומועתק במדריך מס' 33, ע"ש) ועדיין שטן זה מרקד בינינו.

ולא מצאנו כעת העצה לזה רק ללכת בעקבי הצאן ואותן אנשים זעיר שם וזעיר שם שנשאר כאודים מוצלים מדורות שעברו באמעריקע הן הן שמעידין על עצמם כי רק המסירות נפש עבור בשר כשר ושאר מאכלות כשרות (והשבת והצניעות) הוא שעמדה להן להעמיד ולהמשיך דורות כשרים.

כ"ז ישים כל יהודי ירא וחרד אל לבו כי אם יתנזר מבשר אשר גדולים וצדיקים צועקים חוצה חלב! דם! נבילה! וטריפה! אז יהי' טוב לו בזה ובכא, יראה דורות ישרים מבורכים מרוב נחת ועונג באורך ימים ושנים טובים אשריו בעוה"ז וטוב לו בעוה"ב.

נ.ב. לצערנו הגדול וכאבנו הרב מתאוננים אנו על הגאון וצדיק הרידב"ז זצ"ל שהצטער והתיסר כ"כ בעוה"ז מסיבת השוחטים וקצבים ולא זכה למנוחה גם בקברו כי העיד על עצמו סמוך להסתלקותו שכל חיותו בעוה"ז כדאי הי' לו עבור הצלת

ישראל ממאכ"א ואפי' כזית אחד מיהודי אחד, שמזה אנו רואין עד היכן בנפשו הי' להציל ישראל ממאכ"א, וכעיי"ז כ' הגרש"ק על עצמו בעובדא מבארדיטשוב (עי' בטוטר"ד).

וזה איזה שבועות שנדפס בעתון "דער איד" הערכה על האי צדיק לרגל יום הילולא דילי' ולא הזכיר המספר רמיזא כל דהו מכל מערכת הצדיק ופולמוסו הנורא עם השוחטים וקצבים.

ובכלל יש לתמוה על העתון הזה שלא ימצא בו כלל בשום זמן אפי' רמז ממכשולות המאורעים בשחיטה ובכל עניני כשרות, משונה דורות הראשונים שהי' כל עתוניים גם התורני"ם מלאים מזה. מה גנוז בזה ???

ובאחרונה נדפס שם בפרשת אמור תשמ"ח — כמה מאמרים אודות הרידב"ז — ושם מדברים כבר ממערכת השחיטה שניהלו רידב"ז ומסיימים שם, שאכן רוח הקודש הופיע על הרידב"ז שעוד יתקיים שחיטה מהודרה בארה"ב, וכבר הערנו למעלה על גודל הזיוף דברי קדשו של הרידב"ז שכל דבריו טובים על קוטב הפוך מזה, ואדרבה כתב מה שאירע שנדע שהמצב הי' כבר אז ואי אפשר לתקן ולא שנחשוב שכיון שעומד בראש רבנים ושוחטים טובים הכל טוב, רק נדע שהמצב מרה מאד, ולא נאכל שום בשר כי לא יהי' כשר הבשר באמעריקע, ושלא היה ולא יהיה באמעריקע שום תיקון לעולם עד שיערה עלינו רוח ממרום בביאת גואל צדק בב"א.

דא ברעגען מיר אראפ א קיצור פון דעם בריף פון הייליגען רידב"ז זי"ע, וואס איז געדריקט אין ספר "פנינים יקרים" דף ע"ב אות קס"ו.

דער גאון וצדיק הרידב"ז זצ"ל געט אראפ א שטיקעל בילד פון אמעריקע אמאל ביי די כשרות השמיטה, היינט איז די זעלבע נאר אויף א פילפאכיג ערגערן אויפן אין עס האנדעלט זיך פון די שענסטע און בעסטע יודען און קהילות רבנים כו' פון כלל.

א. עס זענען געווען רשעים גמורים אין אמעריקע און געווארען "בוטשערס", פארקויפען "כשר כשר" פאר יודען.

ב. די דיינים זענען געווארען מיט זיי באהאפטען.

ג. די בוטשערס שטייען אונטער זייער השגחה צוליב געלט און ביידע זענען מאכיל טריפות.

ד. די שוחטים זענען ע"ה נאר שטעלען א חלף פארן רב, און באקומען קבלה זייענדיג א קל שבקלים.

ה. די ערליכע רבנים בני תורה ויר"ש אין די מדינה (אמעריקע) קענען גארנישט העלפען צום מצב.

ו. עס איז נישט צו וויסען קיין חילוק צווישען כשר און טריפה ווייל איבעראל הענגט גרויסע מודעות "כשר כשר" מיט א הכשר.

ז. אויך איז שווער פאר דעם עולם צו מאכען א חילוק צווישען די רבנים.

ח. אין אמעריקע קען מען נישט קויפען, טריפה אלעס איז כשר!!!

ט. די ערליכע יודען זענען צובראכען און ווילען פארעכטען אבער קענען זיך נישט שלאגען מיט יעדן.

י. יודען ווערן כסדר פארכאפט מיט נבילות און טריפות רח"ל.

יא. דארכן עסן מאכלות אסורות איז טרוקען געווארען דער אידישער גייסט.

יב. צוליב טריפות האט זיך געשטארקט די תאוות די אלע אומווערדיגקייטען או עס איז שוין פשוט שווער תשובה צו טוהן אויף דעם אלעם.

יג. דער גורם איז ווייל עס זענען זיך דא צוזאמענגעלאפען פון אלע מינים גוטע מיט פארדארבענע, וואס עס איז שווער צו דערקענען א חילוק צווישן זיי.

יד. די גרויסע שעכט הייזער פון די גרויסע עשירים פארקויפען פלייש פאר די שטאט, און אהן זיי איז כמעט נישט דא קיין פלייש אין די גאנצע מדינה.

טו. די בעלי בתים ווילען מאכען אז נאר דער בעל המכשיר זאל קענען דארט קומען אבער אנדערע רבנים פון קהלות זאלען נישט קענען קומען און זעהן וואס דארט טוט זיך אפ.

טז. די 4 גרעסטע שחט הייזער ליגט אונטער די אויפזיכט פון א שוואכען רב.

טזכ. יודען צורייסט אייך די הערצער ווייל אזאנס איז נאך קיינמאל נישט געווען, די גרעסטע שחט הייזער פון די וועלט מיט טויזענטער ארבעטער, און די מהומה און פראבלעם איז זייער גרויס.

חז. די זעלבע פאר שוחטים זענען די שוחטים בודקים (חוץ ופנים) מארקערס, חלפים שטעלערס — פארזיגלען, אזויפיהל סארט חלקים פון די בהמה כ"י כ"י (עיי"ש עור).

יט. די שוחטים האבען נישט קיין צייט איין מינוט איכריג.

כ. בשעת'ן שחטן ווארטען פיהל הונדערטער ארבעטער, וואס ווארטען שוין ער זאל ענדיגען הרגענען די בהמות.

כא. דער שלאכט הויז איז פארשפארט פאר יעדן איד וואס וויל קוקען (חוץ די בעלי מלאכות).

כב. דער בעל הבית האט חוץ דעם נאך גענומען א פעקטערי פון ווארשטען, צו געבען עסן גאנץ אמעריקע פון די דאזיגע סחורה.

כג. ער האט געמאכט א כתב מיט די שוחטים דאס זיי טארען נישט צולאזען אנדערע שוחטים צו דער ארבעט.

כד. ווען מען וואלט געקענט דארט גיין זעהן וואלט יעדער געזעהן און געשריגען אז עס איז א נישט כשרע שחיטה, און עס איז צו ווייניג שוחטים, און אז מען דארף שוחטים נאר דווקא ערליכע אידען.

כה. דאס אלעס ציהט זיך יארען ווייל די רבנים קענען דאך שוין נישט גיין נאכקיקען.

כו. איך שרייב דא אלעס עס זאל זיין א געדענק צייכען פאר די היסטוריי אין אמעריקע.

כז. ווער ווייסט אויב די תורה וועט נישט אמאל פארוואלגערט ווערן פון אייראפע דא קיין אמעריקע זאל מען געדענקען דאס אין צייט פון רידב"ז איז געווען אגעמישעכטן צווישען די רבנים און צווישען בעלי בתים, אלע סארט פארטייען גוטע און שלעכטע פארמישט (רוח הקודש דיבר בו).

כח. ווי קען איין מענטש נעמען אויף זיך אזעלכע גרויסע בערג, און אפילו נישט צולאזען קיינעם זעהן.

כט. אפילו שפעטער ווען עס זענען געקומען אהער וויפיל אמת'דיגע ערליכע כשר'ע רבנים איז ליידער דער מצב מיט גארנישט פארבעסערט געווארען.

ל. דער עולם איז שוין געוואוינט דאס איז א שוחט אדער א בוטשער און עס האט א הכשר אין פארטיג, מער אינטערסירט עס גארנישט אלעס גייט אויפן קאנטא פון רב און שוחט, און ער וויל מער נישט וויסען.

לא. נאך ערגער צוליב די זינד פון דרוקעריי, יעדער קען זיין היינט א שרייכער זענען ארויסגעקומען שרייבערס מיט צייטונגען, און די בוטשערס זענען מבזה די תלמידי חכמים, מבזה די תורה, און אלעס וואס איז הייליג מיט שקרים און חנופה און ליצנות, און דאס ווערט, צושפרייט און דזשארגאן (אידיש) צווישען פשוטען פאלק.

לב. אז א ערליכער איד זאגט מוסר און מעורר צו תשובה, טוט באלד די צייטונג עס אראפקלאפען מיט לייצנות, וואס די חז"ל זאגען אז איין ליצנות שטופט אוועק הונדערט מוסר רייד.

לג. די טענה און שולד איז נישט אויף די ערליכע וואס טוט וויי דער מצב, און זיי זענען דערפון צובראכען, זייער לעבען איז ביי זיי גארנישט ווערט נאר צו די אלע וואס טוהען און העלפען צו די וואס דערווייטערן יודען פון תורה און יודישקייט, און האבען הנאה פון די לאגער מיט איהרע תענוגים וואס קיינער שטערט נישט זייערע תאוות, זיי וועלען אראפנידערן אין גהינם רח"ל.

לד. די ערליכע האבען מיך זייער געבעטען דא צו בלייבען
ווארינען און זיי העלפן, איך האב מורא געהאט זיי
אפצוזאגען, האפענדיג אנצופיהרען דא א ישיבה פון
ינגע ת"ח אזוי ארום אריינצוברענגען דא אין די מדינה
אזוי ווי וויפיל מדינות זענען מיט דעם געראטעוועט
געווארען, האב איך אויך חס געווען אז עס זאל דא נישט
אלעס חרוב גיין דאך לידיגע יונגען.

לה. יעצט זעה איך דאס מיין ארבעט איז אומזיסט, נאכדעם
וואס א לאנגע צייט פלאג איך מיך דא אויפצושטעלען
דאס כשרות וואס איז דער ערשטער יסוד, און וויפיל
פלאג דירט עפעס אויפצוטוהן.

לו. איך האב ביז היינט נישט געוואלט און נישט גענומען
אויף גארנישט קיין געהאלט נישט וויסענדיג צו איך וועל
אויפטוען (בשכיל זה לא נתפתח אחר השקר והיי יכול
לומר האמת)

לז. איין מהרס איז דאס וואס האט זיך דא איינגעווארצעלט
(דהיינו כנ"ל הבע"ב עם רב המכשיר הבשר).

לח. איך בעט די חרדים לדבר ה' און די ערליכע רבנים,
וועקט זיך אויף פון שלאף, איז דען נאך דא אזא ווייטיג
ווי אונזער, דער מצב ווערט ערגער, יעדן טאג ווערט מען
דערווייטערט פון השי"ת.

לט. אויב נישט יעצט וועט דא ח"ו נישט בלייבען קיין יוד אין
קומענדיגען דור.

(מספר פנינים יקרים דף ע"ב אות קס"ו)

